

tænkte prispolitiske foranstaltninger må blive taget sådanne hensyn til de danske automobilværksteder, at disse får en rimelig og anstændig mulighed ikke alene for at skaffe dækning for omkostningerne ved at drive et reparationsværksted, men også får mulighed for en rimelig indtjening.

Til belysning af den særlige situation, hvori automobilværkstederne befinder sig, skal vi også pege på, at der for tiden mangler ca. 2.000 faguddannede automekanikere for at overkomme vedligeholdelsen af den danske bilpark. Arbejdskraftmangelen er opstået som følge af afvandringen fra faget forårsaget af lave lønninger, som i de senere år ikke mindst skyldes de nu flerårige prisindgreb med en heraf manglende økonomisk mulighed for at holde på arbejdskraften med blot et anstændigt lønniveau.

Lønudviklingen på automekanikerområdet har vel *altid* hinket bagefter det øvrige jernindustrielle område. Frihed på prisområdet har følgelig ikke under tidligere friere forhold ført til noget urimelig løn- og omkostningsniveau. Udsalgspriserne har altid været rimelige i sammenligning med andre landes, hvilket en international undersøgelse over 1967-priserne dokumenterede. I det hele taget er der intet, der tyder på, at automobilbranchen i tidens løb har udnyttet det lukkede marked — tværtimod, og nogen fare for en urimelig prisexplosion, når prisstoppet ophører, skønnes slet ikke at være til stede. Men en såre rimelig løn- og prisjustering vil selvfølgelig ske.

På baggrund af foranstående oplysninger og betragtninger må vi — hvis en prislov er uundgåelig — kræve hensyntagen til branchens særlige vilkår på følgende måde:

1. *Det må bestemmes*, at det på automobilreparationsområdet må være tilladt i

priserne at indregne sådan lønstigning (lønjustering), der har eller har haft sin årsag deri, at andre områder indenfor det jernindustrielle område har et højere lønniveau.

2. *Det må bestemmes*, at åbne (skilte) præstationspriser på automobilreparationer og branchens øvrige serviceydelser falder uden for loven, under forudsætning af at skiltningen foregår efter ensartede af monopoltilsynet nærmere fastsatte regler, der medfører mulighed for prissammenligning. En gennemførelse af fuld åben konkurrence på dette område må specielt under den for tiden også for forbrugeren herskende strammere økonomi være fuldt tilstrækkelig til at tilvejebringe sikkerhed for, at priserne holdes på plads indenfor det rimelige.

3. *Det må bestemmes*, at monopoltilsynet ikke uden dokumentation for en urimelig prisudvikling kan iværksætte foranstaltninger efter bestemmelserne i § 6.

4. *Det må bestemmes*, at monopoltilsynet, hvis hensigtsmæssighedsgrunde taler herfor, har beføjelse udover de i § 6 specificerede; f. eks. beføjelse til gennemførelse af tillempede kalkulationsregler.

5. *Det må bestemmes*, at monopoltilsynet ved en eventuel anvendelse af bestemmelserne i § 6 skal tage reglerne i § 5 i betragtning, således at forstå, at der ikke efter § 6 kan iværksættes foranstaltninger, der vil føre til et for erhvervslivet ringere resultat, end hvis § 5 alene havde været gældende.

6. *Det må, jfr. forslaget § 7, bestemmes*, at begrebet „rimelig nettoavance“ skal tilgodese en indtægtsstigning på linie med indkomststigningen i befolkningen i øvrigt.

Med venlig hilsen

A. Thybo,
formand.

T. Agdal,
adm. direktør.

Tilf olketingsudvalget vedrørende forslag til lov om priser og avancer.